

Stykke i Regjeringens Udkaft, men ikke desto mindre forekommer det mig dog, at det lider af nogen Uklarhed. Man kan ikke rigtig see, om den, der frivillig er indtraadt i Armeen, strengt taget er berettiget til at forlange at blive permitteret, førend han har tjent i 8 Aar, og heller ikke kan man med Bestemthed see, om Krigsbestyrelsen forbeholder sig at permittere ham uden hans egen Villie. Her staaer vel, at hvis han affædiges „paa Grund af egen Skyld“ o. s. v.; jeg formoder, at dermed er meent: paa Grund af Forbrydelse, eller i al Fald paa Grund af en større Forseelse, da det staaer i en Slags Modsetning til det, der gaaer foran, hvor der handles om, at han „ønsker“ at udtræde af sin Stilling. Det forekommer mig, at der her burde staae: Skulde han ønske at udtræde af sin Stilling, førend han har gjort 8 Aars Tjeneste, skal han dertil være berettiget. Forslaget er, som sagt, ikke ganske klart, men Tanken deri er efter min Mening langt at foretrække for det tilsvarende Stykke i Regjeringens Udkaft, da Vedkommende jo ifølge dette, om han ogsaa har tjent fra sit 18de til sit 21de Aar, og han efter disse 3 Tjenesteaar gaaer hjem, kan begynde forfra næste Aar, uden at faae det Mindste godtgjort for de 3 Aars Tjeneste, som han allerede har gjort. Dette er efter min Mening ikke billigt, naar man overhovedet vil holde paa, at en saadan Indtræden i Armeen skal kunne tillades. Jeg skal kun henstille til det ærede Medlem, der har stillet Endringsforslaget, om han ikke vil tage det, jeg har sagt, under nogle Overvejelser inden Sagens 3die Behandling og forsøge paa at gjøre det klart, om Vedkommende virkelig er berettiget til at udtræde af sin Stilling, førend de 8 Aar ere omme, eller om han ikke er det, og ligeledes, om Krigsbestyrelsen er berettiget til at hjemforlove ham, uden at han selv ønsker det, eller om den ikke er det. Det forekommer mig, at det altid er godt, at Meningen af en Bestemmelse er saa klar, at den ikke kan misforstaaes og bruges vilkaarlig.

Lange: Det forekommer mig, at det Forsvar, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) anførte for en om og ringe Forandring i Organisations-

planen, passende kunde være brugt i Rigsraadet, men just ikke her i Thinget. Det fornøier mig isvrigt, at den ærede Taler ogsaa er enig med mig i, at den Inddeling, der indeholdes i § 20, i Flaadens Linie og Flaadens Forstærkning, aldeles ingen Indflydelse kan have paa Udskrivningslovene; det er ogsaa min Mening, men det er tillige min Mening, at naar den er uden al Betydning, saa burde den heller ikke staae her, og jeg mener, det kan ikke medføre Andet end Forstyrrelse, naar den ene Statsdeel vil inddele Flaaden i Linie og Forstærkning og en anden Statsdeel maaskee blot bruger Linie, og den tredje hverken vil vide af Linie eller Forstærkning at sige. Jeg sætter blot, at en Søværnepligtig fra Holsteen flytter herover, eller en Søværnepligtig fra Kongeriget, der har faaet Bødtegning om at høre til Linien, flytter over til Slesvig, saa kjender man jo der ikke Flaadens Linie, hvorledes skal man saa forholde sig? jeg forstaaer det virkelig ikke. Det Samme vil være Tilfældet, hvis en Søværnepligtigovre fra Hertugdømmerne kom hertil, saa veed jeg som Røgsforsøger ikke, om jeg skal tilføje ham hørende til Linien eller Forstærkningen.

Tscherning: Det ærede Medlem vil nok finde ud af det, naar den Tid kommer, det har saa ringe Vanskelighed, at jeg nødig vil tvivle paa, at han jo vilde kunne finde ud af det. Den Forbring, der blev fremsat af det ærede Medlem fra Odense (H. M. Petersen), er Noget, man vanskeligt ganske kan fyldestgjøre. Naar en Mand har paataget sig 8 Aars Tjeneste, kan man ikke sige, at Krigsbestyrelsen skal udløse ham af Tjenesten, naar han forlanger det; der kan være mange Tilfælde, hvori det slet ikke lader sig gjøre. Man kan altsaa ikke give en Ret, som ved mange Leiligheder ikke kan haandhæves. En Mand, som er gaaet ind paa en otteaarig Contract, maa ibetmindste være saameget bunden derved, at han ikke eensidig kan bryde Contracten i et Dieblisk, da den anden Part ikke kan indrømme det, og hvad Krigsvæsenet angaaer, er det en fremherskende Regel, at Ingen kan beholde en fuldgjældig Villie ligeoverfor Krigsvæsenets Nødvendighed, ligeoverfor den Nødvendighed, som